

LENIN

o internacionální povinnosti sovětských ozbrojených sil

Uplaňování nejrafinovanějších prostředků a metod podvratné činnosti imperialistickými kruhy proti socialistickým zemím, rozleptávání těchto států cestou tzv. plíživé kontrarevoluce není ničím jiným, než úsilím imperialistů o podkopání jednoty dělnické třídy v boji proti třídnímu nepříteli — proti imperialismu. Vzhledem k této lstivé taktice musíme neustále naši pozornost věnovat výchově příslušníků armády v duchu principů marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu.

Myšlenka proletářského internacionalismu vznikla současně s marxismem. Výzva „Proletáři všech zemí spojte se!“ byla poprvé napsána na praporu „Svazu komunistů“, který vedli Marx a Engels.

Velcí teoretikové a vůdci proletariátu — Marx, Engels a Lenin — myšlenku proletářského internacionalismu vědecky zdůvodnili. Ukázali, že dělníci všech národů a zemí musí usilovat o pevnou jednotu a bratrskou solidaritu, vzhledem k jejich specifickému postavení ve společnosti a vzhledem k podmínkám boje proti kapitálu.

V. I. Lenin, který vypracoval teorii vědeckého komunismu, teorii socialistické revoluce, strategii a taktiku komunistického hnutí v epoše imperialismu, vědecky zdůvodnil zásady proletářského internacionalismu. Dokázal zákonitost boje dělnické třídy za sociální osvobození proti kapitalistickým monopolům.

Rozvoj proletářského internacionalismu spojil Lenin s růstem dělnické třídy, s rozmachem třídního boje a s růstem revolučního hnutí proletariátu. Lenin učil

masy a především komunisty, aby viděli objektivní charakter internacionalismu: „Kapitál je mezinárodní silou. Aby mohl být poražen, je zapotřebí internacionálního svazku dělníků, jejich mezinárodního bratrského sjednocení.“ — Bolševici se řídili těmito leninskými myšlenkami, shromáždili kolem sebe národnostně různorodou dělnickou třídu Ruska, vedli ji do útoku proti moci kapitálu a zabezpečili vítězství pracujícího lidu.

Velká socialistická říjnová revoluce byla triumfem marxismu-leninismu a principů proletářského internacionalismu. Stala se zářným symbolem pro pracující celého světa, osvětlujícím cestu revolučního boje a osvobození z moci kapitálu. Zákonité snahy dělnické třídy o semknutost se projevy v růstu opravdu internacionálních sil ve III. komunistické internacionále pod vedením V. I. Lenina.

Základní obrát v dějinách revolučního hnutí, který nastal po říjnu 1917, vytyčil dělnickým stranám nové úkoly v jejich praktické činnosti při výchově pracujících v duchu proletářského internacionalismu a při sjednocování dělnické třídy k boji proti imperialismu. Proletářský internacionalismus se stal zástavou miliónových mas pracujících v boji za jejich sociální osvobození.

Od prvního dne vzniku sovětského státu vede komunistická strana a všechny lid — nejen slovy, ale i činy — boj za uskutečnění odkazu V. I. Lenina. Za nejtěžších podmínek zničení země a hladu, v podmínkách rozbití starého státního aparátu vytvořila komunistická strana no-

vše ozbrojené síly a organizovala obranu socialistické vlasti. Jak Lenin správně předvídal, vrhli imperialisté západní Evropy, Ameriky a Japonska všechny své síly proti mladé socialistické republice, aby ji zničili a zlikvidovali vymoženosti Velké říjnové revoluce.

Dělníci a rolníci se tehdy spojili v jednotnou, z mnoha národností sestávající rodinu sovětských národů, a přimkli se ke straně pod praporem internacionálního, aby odrazili vnější i vnitřní nepřátele. Ukázali světu, že není možné zlomit lid, který bojuje za svou svobodu a nezávislost za mezinárodní bratrské pomoci pracujících všech zemí. V těchto těžkých a při tom hrdinských letech musela strana poprvé prakticky řešit problémy internacionální povinnosti sovětských ozbrojených sil, a to jak z hlediska vnitropolitických, tak i zahraničně politických úkolů boje proti kontrarevoluci.

Při objasňování internacionálního charakteru Rudé armády Lenin zdůrazňoval, že ozbrojená obrana Sovětské republiky je zároveň obranou zájmu světového socialismu a výrazem internacionální povinnosti: „Imperialisté celého světa se vrhli na ruskou republiku, aby ji zardousili a my jsme začali budovat armádu, která poprvé v dějinách ví zač bojuje a proč přináší oběti, která úspěšně čelí početně silnějšímu nepříteli a každým měsícem odporu přibližuje v dosud nebývalé míře světovou revoluci.“

Tyto myšlenky velkého Lenina si vzaly za své milióny dělníků a rolníků Ruska. Příslušníci všech národností Sovětského státu — Rusové, Ukrajinci, Bělorusové, Lotyšci, národy Povolží, Kavkazu a Střední Asie — se zařadili do mladé Rudé armády a bojovali za sovětskou moc.

Společně s dělníky a rolníky mladé Sovětské republiky bojovali nejlepší příslušníci národů jiných zemí — Poláci, Bulhaři, Rumuni, Češi, Maďaři, Srbové, Finové, Korejci, a jiní — na bojištích občanské války. Plnili tak svou proletářskou internacionální povinnost a pomáhali pracujícím Ruska bránit vymoženosti Velké říjnové revoluce. Pokusy světového imperialismu zardousit první proletářský stát na světě vyvolaly dosud nebývalý rozmach mezinárodního lidového hnutí pod heslem „Ruče pryč od sovětského Ruska“. Lenin při hodnocení tohoto hnutí řekl obrazně, že pokaždé, když se mezinárodní buržoazie napáhala k úderu proti Sovětskému svazu, její paži zadrželi vlastní dělníci.

Proletářská solidarita se sovětským státem byla vždycky dvoustranná. Na jedné straně jsme dostali pomoc a podporu dělníků jiných zemí. Na druhé straně

jsme podporovali jak morálně, tak materiálně — jak nás učil Lenin — revoluční hnutí v jiných zemích, poskytovali jsme účinnou pomoc národně osvobozenkému hnutí. Tak tomu bylo také již v prvních letech existence sovětské moci, kdy náš ještě nepevný stát podporoval listopadovou revoluci 1918 v Německu a lidovou revoluci 1919 v Maďarsku.

V roce 1921 pomohly jednotky Rudé armády mongolskému lidu, aby uhájil revoluci a zničil interventy. V roce 1939, kdy japonští militaristé vyprovokovali vojenský konflikt na řece Chalchín-Gol, přišli opět sovětsí vojáci mongolskému lidu na pomoc. Společně s vojsky Mongolské lidové republiky zničili japonské útočníky.

Pracující závislých a koloniálních zemí pohlíželi na Sovětský svaz vždy s nadějí. Dostávali a dostávají od něho bratrskou pomoc. Bezprostředně po vítězství Velké říjnové revoluce poskytl Sovětský svaz pomoc lidu Turecka a Afganistánu v boji za nezávislost. Také nyní nezištně pomáháme zemím, které bojují za svou svobodu a nezávislost proti imperialismu.

Tradice internacionální solidarity pracujících se zvlášť zřetelně projevil v průběhu boje Španělského lidu za svobodu v letech 1936—1939. Sovětský svaz zásoboval republikánské Španělsko vším potřebným. V článku „Internacionální solidarita lidu Španělska a Sovětského svazu“ napsala předsedkyně Komunistické strany Španělska Dolores Ibaruri: „Kromě zbraní poslal nám Sovětský svaz jednotky státních dobrovolníků — letce, tankisty, dělostřelce a vojenské odborníky. Každý den a hodinu se dívali smrti do očí a svou železnou vůli a neohroženost v boji proti mnohem silnějšímu nepříteli stali se vzorem sebeobětavosti a statečnosti pro naše mladé bojovníky.“

Internacionální solidarita Sovětského svazu, internacionální povinnost jeho ozbrojených sil se zvlášť projevila v průběhu Velké vlastenecké války. Sovětská armáda a vojenské námořnictvo, které ztělesňují principy proletářského internacionalismu, bránily cenou miliónů lidských životů svých hrdinných bojovníků vymoženosti socialismu v Sovětském svazu, pomohly mnoha národům Evropy k osvobození od fašistického jha.

Při svém vítězném tažení na Západ přinesli sovětsí vojáci osvobození z hitlerovského otroctví národům Polska, Československa, Jugoslávie, Albánie, Rumunska, Bulharska a Maďarska. Historická vítězství sovětské armády vytvořila předpoklady vítězství národních a demokratických revolucí v těchto zemích. Jejich ozbrojeným

silám poskytla bratrská sovětská armáda všechnu potřebnou pomoc při vzniku, organizování a v přípravě k vedení ozbrojeného boje. První vojenské jednotky Polska a Československa dostaly první výzbroj již na bojištích Velké vlastenecké války.

Osvobozené poslání sovětských ozbrojených sil ve druhé světové válce mělo rozhodující vliv i na mnohé asijské země. Porážka imperialistického Japonska a jeho hlavní úderné síly — Kvantungské armády byla neocenitelným přínosem národně osvobozenkému hnutí národů Číny, Koreje a jiných států. Příkladem proletářského internacionalismu byla velkorysá a všestranná pomoc Sovětského svazu čínskému lidu, čínským komunistům při vybojování vítězství v národní revoluci, které vedlo ke vzniku Čínské lidové republiky. Opravdoví internacionalisté na tuto mohutnou morální a materiální pomoc čínskému lidu nikdy nezapomenou.

Bojový svazek vojáků socialistických zemí, zpečetěný společně prolitou krví v bojích proti fašistické soldatesce, bude v současných podmínkách nepřetržitě a dále upevňován, zdokonalován a rozvíjen. Významným projevem internacionální solidarity pracujících a jejich akční jednoty bylo sjednocení socialistických států ve vojenskopolitickém obranném svazku — ve Varšavské smlouvě.

Varšavská smlouva vznikla jako protíváha agresivního paktu NATO. Pokud trvá nebezpečí imperialistického napadení, je společná ozbrojená obrana socialistických zemí jak objektivní nutností jejich rozvoje, tak i nejdůležitějších funkcí všech socialistických států. Program KSSS stanoví: „Strana vychází z toho, že pokud trvá imperialismus, potud trvá i nebezpečí agresivních válek. KSSS považuje obranu socialistické vlasti, upevnění obranných schopností SSSR a síly sovětských ozbrojených sil za svou povinnost strany, našeho sovětského lidu, za nejdůležitější funkci socialistického státu. Sovětský svaz považuje za svou internacionální povinnost, společně s ostatními socialistickými zeměmi, zajišťovat spolehlivou obranu a bezpečnost celého socialistického tábora.“ Sovětské ozbrojené síly se řídí ve své činnosti požadavky programu a plní nepřetržitě a nezištně svou internacionální povinnost.

V nových historických podmínkách stala se akční jednotu socialistických zemí mohutnou silou v boji proti imperialismu. Zvláštního významu nabyla v souvislosti s agresí amerického imperialismu proti vietnamskému lidu. Sovětský svaz a ostatní socialistické státy poskytují bojujícímu

Vietnamu nezištnou pomoc. Bezplatně poskytly Vietnamské demokratické republice zbraně, techniku, proviantní a zdravotnický materiál. V nejrůznějších učilištích socialistických států se vzdělávají tisíce vietnamských chlapců a děvčat. 2. září 1968 vyjádřil předseda vlády VDR Pham Van Dong na masovém shromáždění lidu v Hanoji svůj upřímný dík Sovětskému svazu a ostatním socialistickým zemím za velkou a cennou pomoc, prokázanou vietnamskému lidu.

Život potvrdil správnost leninské poučky o tom, že třídní nepřátelé se vždy pokoušeli a budou pokoušet využít všech možností ke zničení socialismu. Události v Československu názorně ukázaly, že imperialismus nemůže přemoci socialistické země frontálním útokem. Proto uplatňuje taktiku tzv. tiché nebo plíživé kontrarevoluce, která usiluje o rozložení socialismu zevnitř. Jedním z nejdůležitějších prostředků ideologického boje proti socialistickým zemím, kterého imperialisté využívají, jsou národnostní předsudky. Pokoušejí se uplatňovat starou formu vládnoucích tříd buržoazní společnosti „rozděl a panuj“, kterou snadno zmodernizovali. To však vždy naráží na pevnou semknutost a jednomyslnost socialistických zemí. Naši nepřátelé nemohou přehlédnout, že Varšavská smlouva se stala hlavním faktorem obrany socialistických zemí před agresí a před vojenskými provokacemi imperialismu.

Jednotu cílů a úkolů ozbrojených sil socialistických zemí názorně vyjadřují společné manévry a cvičení.

Účinný vliv na výchovu k proletářskému internacionalismu důstojníků, poddůstojníků a vojáků mají různá opatření, zaměřená k objasňování politiky KSSS k upevnění komunistického a dělnického hnutí, k upevnění jednoty socialistických bratrských zemí.

V Ušakovově akademii vojenského námořnictva, vyznamenané Leninovou řádem, konají se pravidelně tematické večery pod názvem „Nad mapou socialistických zemí“, na nichž přednášejí příslušníci jednotlivých armád socialistických zemí. Ke každému večeru se připravují výstavy knih a fotografií. Promítají se filmy, které ukazují vymoženosti té země, které je večer věnován.

Zajímavě proběhl např. večer na téma „Vietnamský lid v boji proti agresí amerického imperialismu“. S vášnivou řečí tam vystoupil důstojník z VDR, který mluvil o hrdinských činech vojáků VDR a jihovietnamské fronty osvobození. Srdce přítomných na tomto večeru se naplnila nenávistí k americkým agresorům,

kteří proti vietnamskému obyvatelstvu nasazují nejkrutější zbraně hromadného ničení.

Večery bojové družby silně ideově a citově ovlivňují vojenské kolektivy. V jednotkách a učilištích leningradské námořní posádky se rovněž konalo již několik takových večerů, na něž byli pozváni důstojníci ze socialistických bratrských zemí.

Takové akce přispívají k tomu, aby každý voják byl seznámen s jednotlivými a ušlechtilými cíli ozbrojených sil při obraně socialistických vymožeností a při plnění internacionálních povinností.

Práce, vynaložená na vštěpování ušlechtilých pocitů proletářského internacionalismu, směřuje ke zvyšování odpovědnosti každého vojáka sovětských ozbrojených sil za obranu socialistických vymožeností v Sovětském svazu i v bratrských socialistických zemích. Výchova směřuje i ke zvyšování bojové připravenosti každé jednotky.

Sovětské ozbrojené síly vytvořily národy Sovětského svazu, jsou ztělesněním mocného společenství socialistických národů. Objektivní podmínky každodenní práce v jednotce a společná služba lidí

různé národnosti jsou zdrojem upevňování internacionální výchovy a přátelských vztahů sovětských národů. Každý příslušník armády, nezávisle na jeho národnosti, cítí se rovnoprávným členem vojenského kolektivu.

Přes velké úspěchy ve výchově vojenských kolektivů nezanedbává komunistická strana žádné úkoly internacionální výchovy. V tezích dubnového pléna ÚV KSSS z roku 1968 se říká: „Stranické organizace musí zaměřit všechny existující prostředky ideologické výchovy k upevňování komunistického přesvědčení, pocitu sovětského vlastenectví a proletářského internacionalismu každého komunisty a každého sovětského občana.

Leninské myšlenky proletářského internacionalismu a internacionální povinnosti sovětských ozbrojených sil pomáhají našim bojovníkům, aby správně pochopili svou úlohu při obraně socialistických vymožeností v Sovětském svazu a v bratrských socialistických zemích. Vyzývají každého příslušníka sovětských ozbrojených sil k novým činům ve jménu vlasti, ve jménu komunismu.

Upraveno ze sovětského tisku.